

- 3 Felújították a hegyközszentmiklósi katolikus kápolnát
- 5 Komoly és vicces szalagavató a Petőfi Sándor Elméleti Líceumban
- 7 Bencsik Ádám bronzérmet szerzett a karate-Európa-bajnokságon

A segítség vasban érkezett

Fémmegmunkáló gépekkel gyarapodott a nagykágyai szakoktatás

Különböző fémmegmunkáló gépek érkeztek az elmúlt héten a Nagykágyai 1-es Számú Technológiai Liceumba a németországi Lörrach település szakközépiskolájának adományaként. A kiváló minőségű eszközökhöz Székelyhíd németországi testvértelepülésének közreműködése révén jutottak hozzá.

Az első németországi gép már a tanműhelybe került

A nehéz gépek leszedése nagy figyelmet igényelt

A reggeli órákban fordult be a szakközépiskola hátsó udvarára a gépeket szállító nyerges vontató. Két targonca már készen állt a szállítmány kipakolására. Karancsi Béla iskolaigazgató mellett többen is izgalommal várták a tehergépjármű ponyvájának felemelését, de megnyugodhattak, a gépek épségben, sérülésmentesen értek célba.

Ez így is volt rendjén, hisz egy erre szakosodott céget bíztak meg a gépek kiszerezésével, csomagolásával, a szállításra való előkészítéssel. Az adományozók a gépeket áramtalanították, de onnantól minden teendő, azok kiszerezése,

Az igazgató és Fodor Sándor oktató-mester elégedettek a gépek minőségével

szállítása, a nagykágyaiak feladata kormányzat kifizeti a tizenegy sík-volt. Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere megígérte, hogy az önkormányzat kifizeti a tizenegy sík-volt. Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere megígérte, hogy az önkormányzat kifizeti a tizenegy sík-volt.

Az előzményekről szólva Karancsi Béla kérdésünkre elmondta, 2016-ban a felújított iskola átadásán részt vettek városunk németországi testvértelepülése Grenzach-Wyhlen küldöttsége is. Ezúttal is jelen volt a küldöttségben Heinz Intween nyugalmazott történelem szakos tanár, aki több ízben járt már Székelyhídon, lelkes segítőtje a városnak. Akkor vetődött fel, hogy milyen jó lenne, ha használt, de jó állapotban lévő gépeket tudnának juttatni a szakliceumnak. A német vendégek fejében hazatértük után is ott motoszkált a segítő szándék. Az elmúlt évnnyarán jött a jó hír, hogy találtak

egy ottani tanintézetet, amelyik – miután fokozatosan lecseréli az oktatáshoz szükséges gépeket –, szívesen átadják azokat a nagykágyaiaknak.

A tanintézet fejlődése nagy lendületet vett, hisz amellett, hogy nemrég teljes felújításon esett át, a következő tanévtől az úgynevezett duális képzést is beindítják. Ezzel kapcsolatosan már az elmúlt év folyamán találkozót szervezett iskolaigazgatók számára a Bihar Megyei Tanács, amelyre meghívást kapott Werner Braun iskolaigazgató is Brassóból.

Náluk már sikeresen működik a duális képzés.

Tavaszi nagytakarítás Székelyhídon és a hozzá tartozó falvakban

Idén is megszervezte a munkaköri nyelven csak „tavaszi nagytakarításként” emlegetett hulladékgyűjtő akciót Székelyhíd város önkormányzata. Az intézmény környezetvédelmi osztályának munkatársai a mindennapi szemétszedési munkálatok mellett az átmeneti évszakokban hatványozottabban figyelnek a köztéri teendőkre. Így a természet ébredésekor, tavasszal is a szociális munkások bevetésével tisztítják meg városunk és a hozzá tartozó falvak közterületeit. A tavaszi nagytakarítás, amelyhez az eszközöket az önkormányzat biztosítja, több szakaszban zajlik. Az egyik ilyen szakasz a parkok rendezése, felélesztése, metszési-ültetési munkálatok, amelyek hetekig tartanak, mielőtt a locsolási szezon kezdődne. Másrészt, amint az időjárás engedte, március végén láttak neki a munkások a kézzel történő, szelektív hulladékgyűjtésnek. Székelyhídon több utánfutónyi, míg a falvakban több tucat zsáknyi szemetet

gyűjtöttek össze a környezetvédelmisk a szociális munkásokkal. A szemétszedés akkor mutat nagyobb mennyiségeket, amikor lakossági bejelentés vagy egyszerű pásztázás útján illegális személerakó helyeket számolnak fel az akciócsoportok. A nagytakarítás másik módja a települések határainak megtisztítását jelenti, ami szintén az emberek vagy a szél hozta szemét szelektív összegyűjtését jelenti. Ezeket a megtöltött zsákokat az AVE Bihar cég gyűjti össze és szállítja el.

Ehhez kapcsolódik az a fontos felhívás is, amelyben az önkormányzat arra kéri a lakosokat, hogy felbomló, zöldhulladékot ne a céggel szállítsák el, hanem inkább komposztáljanak. A zöld gyeper vagy sövény nyedékek, ágak és gallyak, zöldség-gyümölcszármarékok mind felbomló, természetes hulladékot jelentenek, amelyeket a kertek végében ássott gödörben lehet bomlasztani.

Csak akkor lesz szebb, élhetőbb lakóhelyünk, ha mindannyian ügyelünk környezetünk tisztaságára

Közel félezer látogató a kiállításon

Ismét több mint kétszáz értékes kiadvánnyal gazdagodott a városi könyvtár

A Mindenre képes szótártól kezdve, a Mitológiai atlaszig sok-sok újdonsággal találkozhattak mindazok, akik megtekintették a városi könyvtár legújabb kiállítását, amelynek március utolsó napjaiban a székelyhídi múzeum aulája adott otthont.

Most is sok új, értékes kiadvánnyal gazdagodtunk a Nemzeti Kulturális Alap (NKA) által finanszírozott Márai-program jóvoltából. Ezúttal több mint kétszáz új kötetnek örvendhetnek az olvasók. A hetedik fordulójához érkezett program által, ezúttal is a mai magyar könyvkiadás színe-javából kapunk egy csokorralavót. Nagyon színes a paletta, mindenki találhat közöttük kedvére való olvasmányt. Főként a kortárs szépirodalom, kortárs gyerekirodalom, történelmi témájú könyvek, életrajzi kötetek, vallási témájú kiadványok, valamint tudományos munkák szerepelnek a választékban.

A kortárs szépirodalom olyan jeles képviselői mint Grecsó Krisztián, Varró Dániel, Nadas Péter, Závada Pál, Spiró György, Laczkó János legújabb munkái mellett ott találjuk a klasszikusokat is, gyönyörű, igényes újrakiadásokban. A gyermekkönyvek közül megemlíteném Gróh Ilona *Ringató*, Tom

Schamp *Mindenre képes szótár*, Aino Havukainen és Sami Toivonen *Tatu és Patu*, Tóth Krisztina *Felhőmesék*, Boldizsár Ildikó *Esti tündérmesék* és Kormos István *A muzsikás kismalac* című könyvét. Történelem témakörben, a teljesség igénye nélkül, íme néhány cím: *Kína XX. századi története, 44 megdöbbentő eset a magyar történelemből* (Bánó Attila), *A Horty-korszak – Kérdések és válaszok az 1944–1949 közötti magyar történelemről*, *Auschwitz parancsnoka voltam – Rudolf Höss emlékiratai* (Romsics Ignác), ... *és az ünnep elmarad? Történetek a rendszerváltástól napjainkig* (Kónya Imre).

Az életrajzi vonatkozású, illetve memoárjellegű kötetekből is sok újdonság érkezett: Jeff Burger *Leonard Cohen*, Rosemary Sullivan *Sztálin lánya*, Theodor Béza *Kálvin János élete*, Ady Lajosné Kaizler Anna *Az ismeretlen Ady*, Blaha Lujza *Életem naplója*, Munkácsy Mihály *Emlékeim*, Márai Sándor *Erdélyi emlék*, Matuscsák Tamás *Rejtő Jenő elveszett naplója* című művei.

A vallási témájú kiadványok közül megemlíteném a következőket: Rózsa Huba: *Bevezetés az Ószövetség könyveibe*, *Erős vár a mi Istenünk – Luther Márton füveskönyve*, Tanczos Vilmos: *Csíkomylyó a népi vallásosságban*, Carol

Kelly-Gangi: *Kalkuttai Teréz anya bölcsességei*. A tudományok iránt érdeklődők többek között a közelmúltban elhunyt Stephen Hawking világhírű fizikustól a *Fekete lyukakat*, Barabási Albert László hálózatkutató tollából *A hálózatok tudományát*, illetve a *Ritka betegségek – diagnosztika és terápia* című újdonságokat olvashatják.

Ezenkívül pedagógiai, nyelvészeti, néprajzi kiadványok, valamint útikönyvek is szerepelnek az újdonságok között.

Felhívnam a figyelmet még néhány olyan különleges kiadványra, mint a közel hatszáz oldalas, képes *Mitológiai atlasz*, ezenkívül Sz. Hossó Nicoletta *A nemzetközi kapcsolatok kézikönyve*, *Fantasztiikus világok – Társadalmi és politikai kérdések a képzelet világában*, Ludmann Mihály *A magyar építészet mesterei* vagy Bálint György *Minden héten szünet – 52 kerti növény portréja* című munkái.

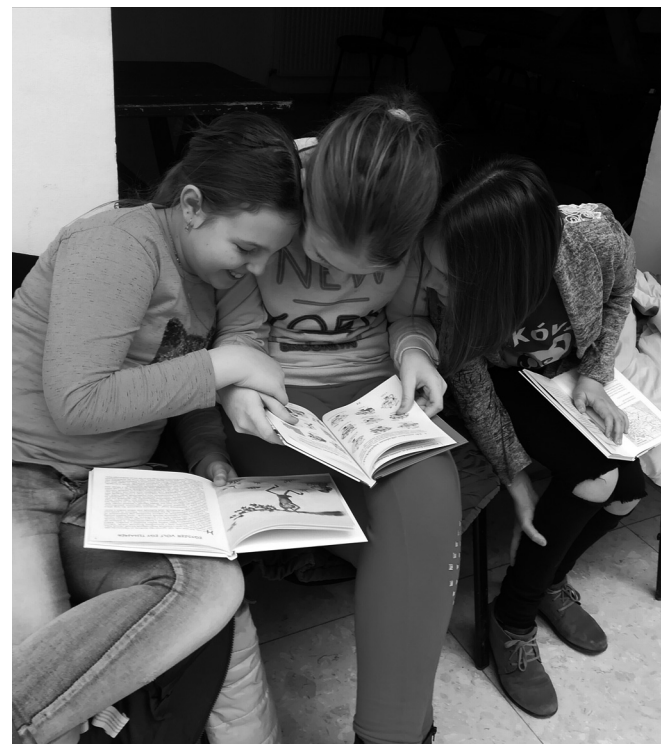
A felsorolás persze nem lehet teljes, de az újdonságok teljes listáját megtalálják a városi könyvtár blogján, a <http://bibliotecasacueni.blogspot.ro> honlapon.

Szeretettel várunk minden könyvbarátot hétfőtől péntekig, naponta 8 és 16 óra között.

KEREKES TERÉZIA könyvtárvezető

A múzeum épületének aulájában kiállított könyvújdonságok iránt nagy volt az érdeklődés

Egy-egy érdekes kiadványba azonnymában belelapoztak

Anyajegyekről a bőrgyógyász szakorvossal

Anyajegy a testfelületünk bármely részén előfordulhat, különböző színben és méretben. Általában jóindulatúak, de akár komoly probléma is húzódhat a háttérben. Cikkünkben a legalapvetőbb információkat tudjuk meg dr. Varga Viktória bőrgyógyász szakorvostól.

– Mi az anyajegy tulajdonképpen?

– Az anyajegy úgynevezett anyajegysejtekből áll, amik igazából pigmenttermelő sejtek, melyek mindenkinek vannak a bőrén. Kivéve az albinó embereket, illetve a vitiligo nevű betegségben szenvedőket, ami foltozott pigmenthiányt jelent. Ott is hiányzik a pigmenttermelés, de pigmenttermelő sejtek azért vannak. Tulajdonképpen ezek a pigmenttermelő sejtek csoportosulnak össze a bőr bizonyos rétegeiben. Többféle anyajegy van. Lehet egészen felületesen ez a csoportosulás, illetve fészkekbe rendeződnek. Lehet egészen a hám és az irha határán, vagy az ir-

hába is beteretjedhetnek. Ez mind jóindulatú. Kevés kivétellel úgy születünk, hogy nincs anyajegyünk. A lakosság körülbelül 1%-a születik anyajeggyel. Ahogy telik az idő, egyre több napfény éri a bőrünket, egyre több anyajegyünk keletkezik ezáltal.

– Melyik évszakban fordulnak többen anyajegyekkel szakorvoshoz?

– Az anyajegyszűrés télen-nyáron folyamatosan zajlik, de a téli hónapokban gyakrabban fordulnak hozzám eltávolítás céljából. Ilyenkor kevésbé izzad a kliens, bár én

azt mondom, az anyajegy egy kényes téma. Nem szabad vele várni, ha valaki azt érzi, hogy fáj, viszket, megváltozott vagy észre veszi, hogy keletkezett egy új anyajegy, ami nagyon gyorsan nő, akkor azonnal fel kell keresni a bőrgyógyászt.

– Abban az esetben, ha nem sürgősségi esetről van szó, csak egy esztétikai problémáról, akkor mi a teendő?

– Szintén az első a vizsgálat, ami egy speciális eszközzel történik, amit dermatoszkópnak hívunk. Ez tulajdonképpen egy saját fényel ellátott nagyító, ezzel vizsgáljuk meg az anyajegyet és aztán tudunk csak arról beszélni, hogy mit is lehet tenni. Elmondom a páciensnek, milyen lépésekből áll a műtét. Minden esetben lidokainos helyi érzéstelenítésben zajlik a műtét. Aztán egy babérlevél alakú meteszből eltávolítom az anyajegyet, hagyok egy úgynevezett biztonsági zónát az anyajegy mellett. Ez lehet 3–5 mm, attól függ, hogy valóban csak kozmetikai szempontból veszünk le egy anyajegyet, által-

ban elég 3 mm is. Ezt a bőrdarabot – ami tartalmazza az anyajegyet és mellette az ép bőrfelületet – küldjük el szövettani vizsgálatra. Sem a szövettani vizsgálatot nem szabad elhagyni, sem egy anyajegyet lézerrel levetetni. Ahogyan a szakma szabályai előírják, mindig szikével, élesen metszük ki az anyajegyet, a biztonsági zónákat szem előtt tartva.

– Ha észrevesszük, hogy egyre több anyajegyünk van mit érdemes mindenképp elkerülni?

– A túlzásba vitt szoláriumozást és a napozást mindenképpen kerülni kell. Ez az anyajegyek esetében is nagy probléma, a bőr öregedését is felgyorsítja, de rákkeltő hatása is van. Az Európai Unióban be is van tiltva a 18 év alattiak szoláriumhasználatát, már nem engedélyezett. Én a felnőtteket is óva intem attól, hogy hetente akár többször is igénybe vegyék. Nemcsak az anyajegyek számának korlátozása miatt, hanem a bőrrák kialakulásának csökkentése okán is.

KALLÓ-NAGY KAMILLA

Az anyajegy eltávolítása alapos előkészületet igényel

Megújult a szentmiklósi kápolna

Nemrég kapott új köntöst a hegyközszentmiklósi katolikus közösség kápolnája, ami a maroknyi hívők seregét hívatott egybetartani. Ebből az alkalomból beszélgettünk Ozsváth József székelyhídi plébánossal és Deák Eszter egyházzal.

– Kik voltak az előző plébánosok?
– Köblös Vilmos, Herman István, Fekete József, Korr Balázs, Kovács János, Bodor Zoltán tisztelendők.

A katolikus imahely történetéről

Hegyközszentmiklóson az 1910-es népszámláláson a falu lakosságának a száma 1107 volt, ebből 47 görög katolikusnak és 31 pedig római katolikusnak vallotta magát, miközben a reformátusok száma elérte a 986-ot. Megtudtuk, hogy a kezdetekben, míg nem volt kápolna a faluban, a katolikus hívek az iskola egyik épületében gyűltek össze misére és imádságra, a rózsafüzér elmondására. Nagyobb ünnepeken eljártak Szentjóra vagy Székelyhídra gyalog a katolikus templomba. „A mi családunk átjárt Szentjóra templomba, miután 1941-ben nagyapám, Oláh József áttért a római katolikus hitre – meséli Deák Eszter. – A nagymamám, Oláh Józsefné Horgos Rozália egyszer elment a kapucinus templomba Nagyváradra, ott kapott egy Mária-szobrot, amit nagy örömmel a hátizsákjában hozott haza a kápolna díszítésére.” A helybeli római katolikus hívek úgy határoztak, hogy Hegyközszentmiklóson kápolnát vásárolnak temetkezési hellyel együtt, hogy legyen hol összegyűljenek Isten dicséretére, közös imádkozásra. A kápolna épületét Örösi Gábor családjától vették meg 1956 tájékán. A vásárlásban összesen tizenkét család vett részt anyagilag, köztük volt a Berszán, a Baliga, a Csillag család, a Deák, a Bartos, a Molnár, a Tímár és a Jánó család, a többiekre Deák Eszter már nem emlékszik.

Engem megelőzően – 2015 májusától vagyok itt plébános – pedig Duma Ferenc szolgált a gyülekezetben. Mivel itt hosszú időn át nem volt kápolna, a hívek Szentjóra vagy Székelyhídra jártak el misére. Ez utóbbi filiáléja a hegyközszentmiklósi gyülekezet.

– Mi indokolta a kápolna renoválását, javítását?

– A kápolna nagyon el volt hanyagolva, elavultak az ablakok, a külső-belső vakolás, a kirepedezett be-

ton, a mennyezet, repedés keletkezett a falon. Szükséges volt már a felújítás. Rég nem történt már ilyen nagy munkálat. Előzőleg Bodor Zoltán plébános idején javították.

– Mikor kezdődtek a felújítási munkálatok?

– A javítási munkálatok február közepén kezdődtek, két-három hónap alatt sikerült befejeznie a kivitelező cégnek. A kivitelezést Nagy Sándor kőműves mester csapata végezte.

– Milyen főbb munkálatokat végeztek?

– A munkások vakoltak, külső és belső pucolást végeztek, a kirepedezett betonpadozatot újrakövezték, szalagpadlót raktak le, gipszkartonozták a mennyezetet, festést végeztek. Központi fűtést szereltek be, ami villanyról működik majd, valamint kicserélték az ajtókat és az ablakokat. A sekrestyéhez egy tolóajtót helyeztek el, ott lesz a gyóntatószék. Új csillárokat és lámpateszteket szereltek a falra. Sikerült kicserélni a villanyhálózatot, átnézték a tetőszerkezetet, cserépcseré is volt. Külső festést is végeztek: a bádog részeket színezték.

– Kik járultak hozzá adományokkal mindehhez?

– Pályáztunk, Bukarestből 30 ezer lejt kaptunk, aztán a Szükségben az egyház alapítvány Kirche in

Új köntöst öltött a falu egyik magaslatán álló imahely

Nott 4000 eurót, 5000 lejt pedig a helyi református egyházközség adományozott a számunkra. Az egyházasokból további 8000 lejt gyűlt össze.

– Mikorra tervezik a templom szentelését?

– A templom szentelését május 27-ére tervezzük, délután 5 órára. A főtiszteletű püspök úr javasolta ezt a dátumot, ami Mária, az egyház anyja emléknapja – őt vá-

lasztották a hívek az egyházközség védőszentjének. A püspök úr ajánlódott egy tabernákulumot, kialakítunk egy szentségtartót az Ol-társiszség őrzésére.

– Ideérkezésekor milyennek találta a gyülekezetet?

– A gyülekezet családias hangulatú, viszonylag szép számban járnak misére a hívek, remélem a felújított templomban még többen leszünk.
BÉRES ANGÉLA

Érmelléki fiatalok a húsvéti evangelizációs táborban

A húsvéti evangelizációs tábor (Hevat) április 4–8. között zajlott az ermelléki Magyarkecén a református egyház szervezésében. Idén tizedik alkalommal szervezték meg a fiatalok számára *A kulcs* című hitébresztő, hitmélítő találkozót. Pop Tímea ifjúsági munkással beszélgettünk, aki most már szervezőként vett részt a táborban.

– Mikor tartották az első Hevat táborot?

– Az első tábor 2008 tavaszán zajlott. Holland fiatalok érkeztek a Magyarkecra, ők vezették be a táborot. Két-három évig visszajártak hozzánk a gyülekezetbe, és utoljára hangsúlyt helyeztek a vezető képzésre is, az evangélium hirdetésére.

– Milyenek voltak a holland fiatalok?

– Ahhoz képest, hogy nem ismeretek bennünket, eljöttek Hollandiából, nagyon közvetlenek voltak, talán ez fogott meg bennünket a leginkább. Szeretettel közeledtek hozzánk. Elmondták, hogy mielőtt Romániába jöttek volna, hónapokkal előtte elkezdtek imádkozni értünk és a táborért, azért, hogy mindinkább megismerjük Istent. Mindenkinek személyre szóló képeslapot küldtek. Ahogyan viszonyultak hozzánk, amiképpen maguk között viselkedtek, látszott rajtuk, hogy megélik az Istennel való kapcsolatukat, és ez fogott meg bennünket a leginkább.

– Hányan vettek részt az első táborozáson?

– Összesen huszonötön voltunk, akik részt vettünk a táborban, Magyarkecéről és Érszöllősről érkezett fiatalok. Mike Pál magyarkeci lelképásztor irányított bennünket.

Zsúfolásig megtelt a magyarkeci református templom táborozó fiatalokkal

– Mikorra tervezték a találkozót megrendezését?

– A húsvéthoz közeli időpontot választunk, az iskolai vakáció időszakát. Mindig szerdán kezdődik és vasárnap délutánig tart.

– A most lezajlott táborban milyen volt a részvétel és honnan érkeztek a fiatalok?

– Közel háromszázan vettek részt. Jöttek fiatalok Magyarkecéről, Érszöllősről, Margittáról, Nagyváradról, Kolozsvártól, Marosvásárhelyről, Zilahról, Diósadról, Nagykágyáról, Székelyhídról és Magyarországról.

– Milyen feladatok hárulnak a szervezőkre?

– Szervezőként oda kellett figyelni a szabályok betartására, felolvastuk azokat, ismertettük a fiatalokkal és besegítettünk a tábor lebonyolításába.

– Kik támogatják a rendezvényt?

– Érkeznek adományok, főként a magyarkeci és az érszöllői református egyház a támogató, de vannak magán adományozók is.

– Hogyan zajlott a tábor napi programja?

– Naponta volt dicsőítés az Élő Kövek együttesével, egyéni elcsendesedés. Majd előadások hangzottak el, kiscsoportos beszélgetésekre került sor, emellett jutott idő játékokra és barkácsolásra. Minden délelőtt Balla Frigyes nagy-

Nagykányai fiatalok a táborról

Deák Izabella: „A tábornak a hangulata és a közös éneklés tetszett a legjobban. Az előadások is nagyon jók voltak. Tetszett, hogy minden fiatal egy célért gyűlt össze, azért, hogy jobban megismerje Istent. A tábor hamar véget ért, a fiatalok még maradtak volna.”

Horváth Irénke: „Szerintem a Hevat összeségében nagyon jó és lelkiekben tartalmas volt. Legjobban Balla Frigyes előadásai tetszettek. A legemlékezetesebb élményem a közös kirándulás volt, ahol új ismerősökre tettem szert, akikkel rengetek kalandban és nevetésben volt részünk. Közösségépítő jellege miatt is pótolhatatlan együttlétben volt részünk.”

kányai baptista igehirdető és református vallásánár tartott előadást a fiataloknak. Hívó tudósok és filozófusok gondolataival magyarázta meg, hogy ha helyesen gondolkodunk, azt jelenti, hiszünk. Minden kérdésünk, dilemmánk és kételyünk megoldásának a kulcsa az Atyánál van. Ezt bizonyítja az a tény, hogy a húsvét, a feltámadás ünnepe.

– Mit szerettek leginkább csinálni a fiatalok?

– Nagyon szerették a fiatalok a kirándulást, a kéci erdőben barangoltunk, aminek az volt a különlegessége, hogy csapatokban mentünk és megadott helyeken feladatokat oldottunk meg, csapatépítő játékokat alkalmaztunk, amivel jobban megismerhettük egymást a fiatalok.

B. A.

A föld napját ünnepelték

A csokalyi kisiskolások harminc facsemetét és virágpalántákat ültettek a tanintézmény környékén

„Ki mondta, hogy nem tudod megváltoztatni a világot?”

A föld napja alkalmából megrendezett iskolai tevékenységen a fenti idézet elvét tudatosítottuk a csokalyi Fényes Elek Általános Iskola tanulóival április 20-án. Nagyon fontos megértenie minden gyermeknek és minden embernek, hogy igenis rajta múlik minden. Mindig azzal nyugtatjuk magunkat, hogy más is így csinálja, majd a tudósok, politikusok megoldják Földünk nagy problémáit, mert ugyebár egy fecske nem csinál tavaszt. Ezeket a közhelyeket szeretnénk elfelejteni gyermekeinkkel, ezért is dolgozunk. Tesszük ezt mindezt saját forrásból, a fákat virágokat, az újra hasznosításra váró dolgokat, és nem utolsó sorban a kemény munkát a gyermekek hozzák. Természetesen vannak visszatérő támogatóink is, mint a nekünk minden évben gyümölcsfákat ajándékozó Tanasi József kertészmérnök, illetve Balogh Emese, aki pedig szebbnél szebb virágokkal lát el minket. A szemégyűtjéhez a székellyi önkormányzat biztosította a felszerelést.

A reggelt beszélgetéssel kezdtük, ahol rávilágítottunk közvetlen környezetünk problémáira és az ezek-

Szorgos kezek ültetik a csemetéket, közben rácsodálkoznak, milyen szép virágágyást varázsoltak a gumiabroncsból

ből kibontakozó globális problémákra. Megértettük a gyerekekkel, igenis csak úgy tudjuk megállítani a Föld mértéktelen és meggondolatlan kihasználását, ha mi abbahagyjuk azt. A gyermekek nagyon lelkesek, együtt éreznek földanyával, és mindent megtesznek, ami tőlük te-

lik, hogy megóvják. A kisebbek vizuális módszerekkel ismerkedtek és csatlakoztak a témához.

Eljött a várva-várt pillanat, hogy gyakorlatba is „ültessük” a sok szót. A gyerekek hoztak tölgyfát, orgonát, akácát, gyümölcsfákat, díszfákat, melyeket az iskola udva-

rán és az iskola környékén el is ültettek. Sikerült több mint harminc fával gazdagítani környezetünket. A jövőben a gyerekek feladata lesz a saját fájukat locsolni, vigyázni. A kicsik elégedetten fogyasztották el uzsonnájukat a szabadban, ami után dióévs következett. Átvették

a terepet az előkészítő, első és második osztály tanulói, akik földdel hordták meg a traktor- és autógumiakat homokozó kisvedrűkkel. A harmadik és negyedik osztályosok a nyakukba vették a falut, ahol szemetet gyűjtöttek az utcákról. A tanító néni irányításával a kicsik szépen elültették az otthonról hozott és ajándékba kapott virágpalántákat, majd meg is locsolták. A nagyok közül tízen pillanatok alatt lefestették az elhasznált abroncsokat. Csodás lett az eredmény. Csillogó szemekkel mérték végig munkájuk gyümölcsét. Leültünk egy kupacba, és elmondtuk az imát, amit a hét elején tanultunk, amelyben áldást kértünk falunkra, vetéseinkre, forrásainkra, szőlődombjainkra, nemzetünkre, hálát adtunk ezért az eredményes napért. A tanulók óriási dicsőretet kaptak tanítóiktól, akik természetesen egy-egy fagyira is meghívták a dolgozó gyermekeket.

Tartalmas és fárasztó nap volt, de az újjávarázsolt udvar, és az, hogy szebbé tettük a Földet, minden fáradságért kárpótolt. Biztosak vagyunk benne, hogy a jövő évben folytatjuk, és megmutatjuk, igenis meg tudjuk változtatni a világot.

BOROS ÁGOTA

Számos gyerek szórakozott az érkeserői mesevetélkedőn

Kellemsen meleg napsütésben futkórástak, zsbongtak a gyermekek az érkeserői kultúrház előtti parkban. A Számadó Ernő költő nevével fémjelzett, nemrég végetért mesevetélkedő eredményhirdetése volt már csak hátra.

Az április 21-én megrendezett mesevetélkedőre nulladik, elsős, másodikos, harmadikos és negyedikes gyermekek alkotta ötfős csapatokkal lehetett jelentkezni. A benevezett iskolák előre megkaptak öt mesecímet, ezekből kellett felkészülniük. Az első feladványban puzzle-elemekből (kirakós játék) két mesebeli figura alakját kellett kirakni. A keresztretjvény szintén az öt mese tartalmához kötődött. A mézeskalácsevésnél

nyújtott teljesítményt időre és mennyiségre számították. A süteményeket hátra tett kézzel kellett „felfalni”. A feladatok közül nem maradt ki a meséből jól ismert lencseválogatás sem, amelynek során az összekevert lencse-, bab- és rizsszemeket kellett ügyesen külön válogatni. Az előadókészséget is pontozták, egy-egy meseszereplőt kellett megismeríteniük a kicsiknek. Nem volt ennyire könnyű és szórakoztató a tesztfeladatok kitöltése, itt már valóban eldőlt, hogy ki mennyire ismeri a meséket. Majd pedig a felsorakoztatott óriás csizmából került elő egy-egy tárgy, amiről meg kellett állapítani, hogy melyik mese fontos kelléke.

Az izgalommal teli vetélkedő befejezése után, de még az eredményhirdetést meg-

előzően, kézműves-foglalkozáson vettek részt a gyermekek, majd pedig Papp Attila zeneszerző interaktív zenés játékokra csatlakoztak a gyerkőcöket. Az ízletes ebéd elfogyasztását követően Fügedy Anikó zsűrielnök, valamint az ítések másik két tagja, Czintos Felicia és Püskös Julianna (mindhárman pedagógusok) kihírdették a végeredményt.

A helyi Hímeshátsziget ötöse lett az első. A tizenhárom benevezett csapat között a hegyközszentmiklósi Meséstoldy csapata a hetedik, míg a Barangolók a tizedik helyen végeztek. Székelyhídat a Hétprobások és a Mesetündérek képviselték, ők a nyolcadik és a kilencedik helynek örülhettek.

D. MÉSZÁROS ELEK

A költő visszatért

Számadó Ernő költő és meseíró neve a múlt század első felében jól ismert volt a verset szeretők körében. Az 1917-ben Budapesten született alkotó jó viszonyt ápolt a kor íróival, költőivel, József Attilával közeli barátságban volt. A szegény sorsú költő vándorszínészként került Érkeserűbe, ahol rátalált élete párjára. A szép asszony mellett megbabonázta az Érmellék akkor még érintetlen víz- és lápvilága is, megálmodta a maga Hímeshátszigetét. Az 1950-es években a romániai magyar lapok is megnyíltak előtte, kötete jelent be. A magyarországi 1956-os forradalmi események során csatlakozott az úgynevezett érmihályfalvi csoporthoz, amelynek tagjait később elítélték, közülük Sass Kálmán református lelkész pedig kivégezték. Innentől kezdve bezárult számára a megmutakozási lehetőség egészen az 1983-ban bekövetkező halálát megelőző időszakig, amikor kisebb lapokban megjelentek írásai, leginkább meséi.

A költő holta után visszatért, vagy inkább el sem ment az érmelléki faluból. Míg élt, nem becsülte az ottani közösség. A nagy karimájú kalapban sétáló, csokornyakkendő idegen, aki mentolba mártott cigarettát szívott, nem illett bele az akkori falusi életformába. Egyedül a gyermekek rajongtak érte, csapattal követték az utcán, zsebében mindig ott lapult néhány szem cukorka a számukra. Az utóbbi évek hozták meg az áttörést: a helyi iskola felvette a nevét, múzeumszobát rendeztek be személyes tárgyaiból, büszköt avattak tisztelőre, írásaiából kötetek jelentek meg. Évente szervezik meg a Számadó Ernő vers- és mesemondóversenyt. Ez utóbbinak mozgatórugója Faur-Kiss Angéla tanítónő.

Csoportkép a versenyzőkkel és az őket felkészítő pedagógusokkal a díjkiosztást követő pillanatokban

Szalagavató a Petőfi-líceumban

Az iskola szalagavató ünnepségének jól sikerült műsora, melyet a XI. osztályok biztosítottak, rácsafolt a péntek tizenhárom babonájára. Az esemény idejére Székelyhíd legforgalmasabb helye a sportcsarnok előtti tér volt, ahol kocsik tucatjai foglalták el a helyet.

Mint már megszokhattuk az eddigi szalagavatókon, a műsor két részre tagolódott: vicces és komoly részre, melyet a lelkes közönség elismerő tapssal jutalmazott. Látszott a tizenegyedikes diákok alapos felkészültsége, semmit nem bíztak a véletlenre, minden pontos forgatókönyv alapján működött.

A nyitószám, a hagyományokhoz híven a XI. B osztály keringője volt, melyet Mészáros Ildikó tánctanár nő lelkes felkészítésének köszönhetünk. Ezt követték a többi XI-es osztályok rövid kisfilmjei, melyben a tizenkettedikes diákok mindennapjai, iskolai életük elevenedett meg, ezekben mindenki magára ismerhetett. A tánc az est folyamán továbbra is fontos szerepet játszott, ez színesítette a különböző videók bemutatása közötti időt. A tizenegyedikesek attól sem riadtak vissza, hogy egy kicsit bevonják végzős társaikat a táncos előadásba, felhívták őket a színpadra, s ott különböző táncok

kat kellett utánozniuk kisebb-nagyobb sikerrel.

Az utolsó része a műsornak a kítűzők és virágok átadása volt. A tizenegyedikes diákok és osztályfőnökeik sorra szólították a színpadra tizenkettedikes társaikat az osztályfőnökük kíséretében, s minden végzős osztály megkapta a kítűzőt egy szál virág kíséretében. Ez volt a műsor legmeghatóbb része, mely sok szülőnek könnyeket csalt a szemébe.

Köszönet illeti mindazokat, akik részt vállaltak a szalagavató műsorának szervezésében.

PÁL MÁTÉ-ZSOLT

A segítség vasban érkezett a nagykágyai iskolába

1 A jelenlegi fejlemények szerint a megyében elsőként Belényesben és Nagykágyán vezetik be ezt a képzési formát. Ez utóbbiban hegesztőket képeznek majd. Csak emlékeztetőül mondjuk el, hogy a Kronstadt-modell lényege abban áll, hogy az iskola partneri kapcsolatban áll a képzésben részt vevő cégekkel, amelyeknek az elvárásaihoz igazodik. A fő hangsúly a gyakorlati képzésen van, amely nemcsak a tanműhelyekben folyik, hanem az érintett vállalatoknál.

Ebben az irányba szakosodó nagykágyai iskolaközpontnak nagy segítséget jelent a lőrachai szakiskolával létrejött kapcsolat. Egy küldöttség két alkalommal is kiutazott Németországba. Szakembert is vittek magukkal, aki a gépek minőségét ellenőrizte. Legutóbb pedig Béres Csaba és Karancsi Béla utazott ki, a szállítmány elindítását felügyelték. Kihasnálva a lehetőséget, a testvértelepülésre is ellátogattak, ahol Grenzach-Wyhlen újonnan választott polgármesteré-

vel találkoztak, ahol a két helység elöljárója a közös együttműködés további lehetőségeiről is tárgyalt.

Ezzel még nem ért véget a történet, júliusban újabb szállítmány fog érkezni a szakiskolába, tizenöt esztergagépet és egy síkköszörűt kapnak. Ezzel meg nyílt az esély arra, hogy a duális képzés keretében a hegesztő szak beindítását követő évtől fémhegesztő szakembereket is képezzenek.

D. MÉSZÁROS ELEK

Tavaszi nagytakarítás

1 A környezetvédelmi osztály feladata az is – a nagytakarítások, lomtalanítások és az egész évi kertészeti munkálatok elvégzése mellett –, hogy a lakossági bejelentésekre reagáljon, illetve a fejleményekről értesítse a polgárokat. Épp ezért ezúton tájékoztatja az olvasókat, hogy a törvény értelmében minden olyan háztartás, amely rendelkezik az udvarra vagy a lakásba bevezetett vezetékkel vízzel, köteles biztosítani a használt vezeték víz elfolyására, tárolására alkalmas emésztő, ülepítő gödröt. Ennek meglétét vagy hiányát a tavasz elérkeztevel az egészségügyi és a környezetvédelmi szervek is elkezdtek ellenőrizni szűrőpróbaszerűen a megyében, és szükség esetén büntetéseket rónak ki a háztartásokra a törvénynek nem megfelelő szennyvízgyűjtőműködésért. Érdemes tehát figyelni környezetünkre, nem csak a természet, de a saját magunk érdekében is.

BÍRÓ ORSOLYA

 ÉR HANGJA
HAVILAP

Főszerkesztő: D. Mészáros Elek **Munkatársak:** Bencsics Ádám, Béres Angéla, Béres Imre, Bíró Orsolya, Csorba Roland, Forró Csaba, Juhász György, Szamos Mariann, Ványa Blanka **Tördelés:** Ferencz Csaba-Levente

ISSN 2501-1545

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Sácueni piața Libertății nr. 1
e-mail: erhangja1@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

Székelyhíd és környéke havilapja.

Kiadja és ingyenesen terjeszti az Ér Hangja Egyesület.

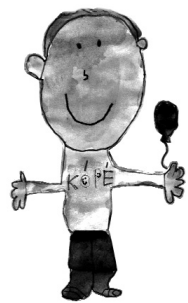
Felelős kiadó: Béres Csaba

Nyomás: Europrint Kft., Nagyvárad

A kiadvány megjelenését támogatta:
Székelyhíd Város
Polgármesteri Hivatala

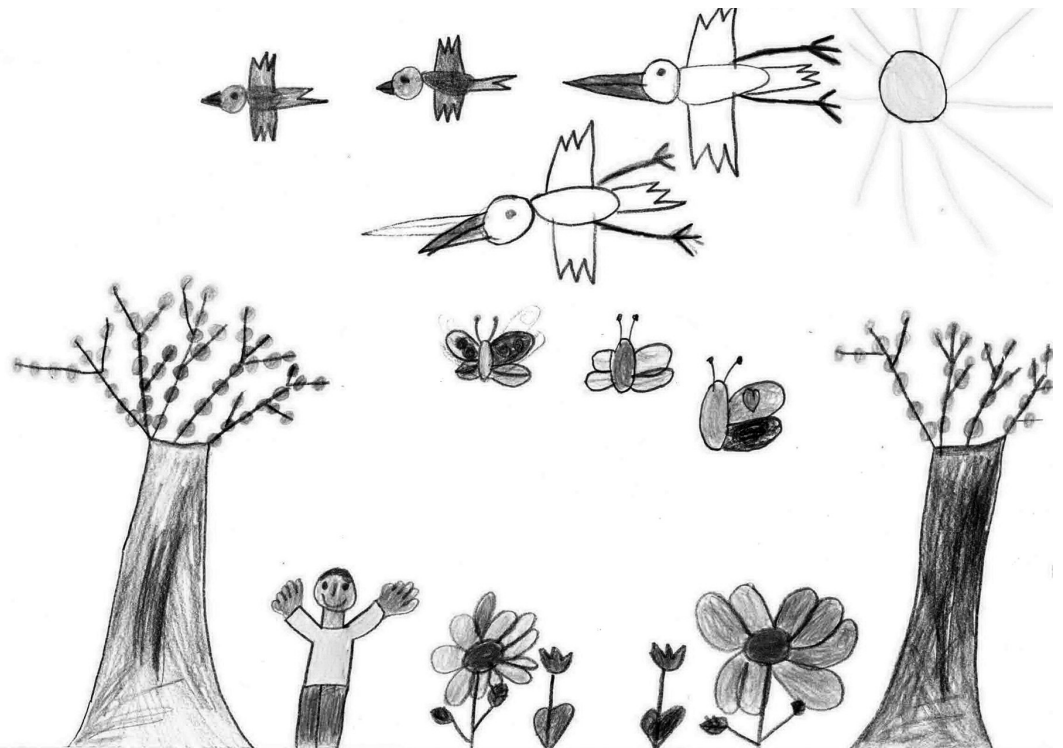

Sziasztok Pajtikák!

Látom a rajzaitokból és az írásaitokból, hogy még mindig a húsvét, a feltámadás hangulatában, gondolatában élünk! Ez így is van rendjén! Köszönöm a szép rajzokat, a szép írásokat. De lépünk tovább. Következik pünkösöd (tudod, mit jelent?), és május első vasárnapján az anyák napja! Ne keverjétek össze a nemzetközi nappal! Köszöntétek édesanyáto-

kat! Nekik köszönhetitek életetek, azt a sok-sok gondoskodást, álmatlan éjszakát, hogy ti (mi) gond nélkül, boldogan éljünk! Szeretném, ha sok-sok virágcsokorral köszöntétek édesanyátokat, és egyről, kettőről rajzot is küldenétek nekem. Addig is puszi, Pajtikák! Legyetek jók!
 Baráti szeretettel,

KÓPÉ

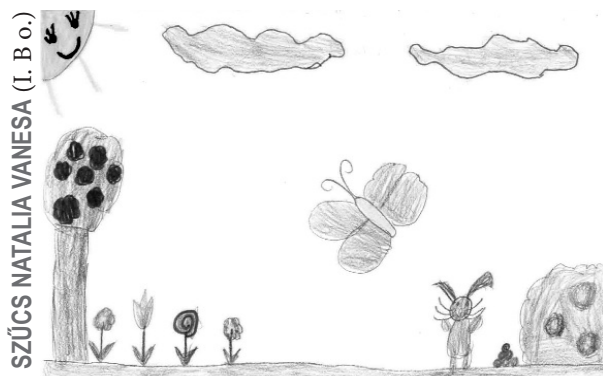
MARINKÁS NOEL (I. C SBS o.)

ARMAND KOZMA (III. C SBS o.)

ORMOS ALEXANDRA (III. C SBS o.)

SZÜCS NATALIA VANESA (I. B o.)

Tavaszi szél...

ARANYOSI ERVIN

*Tavaszi szél báránnyelhet terelget az égen,
 a napocska arcát mossa a patak vizében.
 Mosdás után odefentről nézi a világot,
 útja során megsimogat minden kis virágot.*

*Kis virágot, a patakról tiszta vizet hoztam,
 napsugárral, szeretettel be is aranyoztam.
 El ne hervadj, meglocsollak, irulj-virulj nékem,
 te lehess a legszebb rózsa a földkerekségen.*

A húsvét

Húsvét első napja vasárnap. Vasárnap Jézus feltámadását ünnepeljük. Szokás szerint elmegyünk a templomba, és ott ünnepeljük ezt a napot. Mikor a templomból hazaértem, egyből elindultam Kágyára, mert dédimama meghívott ebédre. Mamáéknál nagyon jó volt a hangulat, finom volt az ebéd, két-három óra múlva mentünk haza. Húsvét második napján, hétfőn az a szokás, hogy elmegyünk locsolni, nehogy

elhervadjanak a lányok. Én mikor felkeltem, azt sem tudtam hol vagyok, olyan fáradt voltam. Gyorsan megtanultam egy verset, és már indultam is locsolni. Sok szép piros tojást kaptam. Este értem haza, de még volt erőm Patrikkal és Rolival játszani! Nagyon tetszett a Húsvét!
RÁCZ DÁVID-OTTÓ (IV. B osztály)

Az én húsvétom nagyon vidáman telt. Először is anyáékkal a templomba mentünk, a szentmise után

hazaindultunk. Elkezdtek előkészíteni az ünnepélyes húsvéti ételeket: húslevest, burgonyasalátát, francia salátát, rántott husit, és még sok finomságot készítettünk a locsolók számára. Reggel anyával és apával tojást festettünk. Nemsokára megérkezett az első locsolónk is, utána jött a többi. Nagyon sokan voltak! Hat óra felé befutottak az utolsó locsolók is, este lett, mindenki elfáradt. Így telt az én húsvétom.
SZÜCS HENRIETTA (IV. B osztály)

Krisztus feltámadása

Húsvét a legnagyobb keresztény ünnep. Sok népszokás is kötődik hozzá, például a locsolkodás, tojásfestés. A fiúk húsvét hétfőn mennek locsolni a lányokhoz,

akik cserébe festett tojást adnak nekik. Ez már nagyon régi szokás! A népi- és a vallási szokásokat nem kell összekeverni, ha hasonlítanak is egymáshoz!

BORBÉLY KINCŐSŐ (IV. B osztály)

Húsvéti vers

*Volt egyszer egy kicsi nyuszi,
 hosszú fülű, pici nózi.
 Ugrándozva, nevetgélve,
 piros tojást lelt a fűbe.*

*Tovább gyűjti, úgy gondolta,
 és beleteszi kosarakba,
 Így csalva Húsvétkor
 mosolyt az arcokra.*

BOKROS ORSOLYA (II. C/SBS o.)

Húsvéti nyuszi

*Réten élek, kis üregben,
 Tojást festek a zöld réten.
 Ugri-bugri, hipp és hopp,
 tapsifüles nyuszi, hopp!*

*Fessek még, vagy elég?
 Pirosat vagy sárgát?
 És melyik gyereknek vigyem?
 Vajon Neked? Drágám?*

BEDE ANNA (II. C/SBS osztály)

Húsvéti vers

*Tapsi fülű kicsi nyuszi,
 fűben ugrál, nagyon cuki.
 Holnap reggel nálad van,
 tojást találsz az udvarban.*

KOVÁCS VIVIEN (II. C/SBS o.)

GOMBOS ANASZTÁZIA (I. B o.)

BEREKSZÁSZI ÁKOS (I. B o.)

LEVENDAI KITTI (I. C SBS o.)

KÓPIS TAMARA (I. C SBS o.)

TÓTÓS RÉKA (III. C SBS o.)

Bronzérem az Eb-n

Lengyelországban küzdöttek a Phoenix karatésai

Eredményesen tértek vissza a Phoenix sportolói a shotokan karate Európa-bajnokságról (Eb), ahol bronzéremet szerzett Bencsicz Ádám, lapunk munkatársa, akinek ez úton is gratulálunk. Alábbiakban az ő helyszíni beszámolója olvasható az április 13–14-én, Lengyelországban megrendezett megmérettetéséről. (ÉR HANGJA)

Bencsicz Ádám (jobbról a második) az Európa-bajnokság dobogóján

A kontinensbajnokságon Balogh József, Szilágyi Fruzsina és jómagam vettünk részt. Ez alkalommal Guba József edző is versenyzett azzal a céllal, hogy a csapat tagjait buzdítsa.

Bár Balogh Józsi nem babonás, a péntek tizenharmadika számára sem volt egy szerencsés nap. Sajnálatos módon az első körben kiesett, amiért edzőnknek a feje hamar füstölt. Bár Fruzsina nemrég érkezett a csapatba, és ez volt az első Eb-je velünk, szombaton nagyon szépen teljesített, mivel nyert

is egy meccset gyönyörűen, még ha a második nem is jött össze. Mivel tizenketten voltak a kategóriájában, ő sem került dobogóra, de megérdemli a gratulációt.

Guba József katában indult és egy hosszú szünet után újra beállt versenyezni. A kihagyásához képest nagyon szépen elért egy ötödik helyezést, amire büszke lehet, mert mi azok vagyunk. E mellett szép példát mutatott tanítványainak és újra megemlíthetem, hogy milyen jó edző is ő (megvergetheti a vállát, sensei).

Ami engem illet, hosszú küzdelem után harmadik lettem és egy bronzéremmel gazdagíthattam gyűjteményemet. Egy meccset nyertem, de az én kategóriámban csak tizenegyen voltunk, és ez elég volt ahhoz, hogy felálljak a dobogóra, Romániát képviselve együtt két másik karatással a román válogatottból.

Mint észrevehették az eredményekből, kemény volt ez a bajnokság. Ez egy magasabb színvonalú verseny volt, amin csak a legjobbak vettek részt. Erősebbek voltak a pofonok, gyorsabbak voltak a rúgások és kinosabbak a bakik. Nekem például harc közben kicsúszott a lábam magam alól mikor rúgtam, és fenékre estem, majd kapálóztam a lábammal, mint egy partra vetett foka, hogy meg ne üssenek. E miatt még mindig szégyellem picit magam, mivel sokan nevettek rajtam, de így viszanézve tényleg vicces látvány lehettem. Annyit akarok ezzel mondani, hogy mindenki a legjobb formáját akarja hozni versenyzés közben. Mindenki nyerni megy oda, és ezért mindent bevetve küzd. Székelyhíd minden lakosa büszke lehet arra, ahogy a phoenixesek küzdöttek ismét és hogy képviselik mindenhol városunkat.

Viszont nem a dobogóra kerülés az, ami arra biztatja a karatésokat, hogy versenyezzenek. Megéri elmenni versenyekre, mert ismerkedünk és világot látunk. Évek óta versenyzek és megnézhettem Románia leggyönyörűbb helyeit. Bejártam Németországot és Lengyelországban is voltam. Ezek olyan emlékek, amik egész életemen át velem maradnak, aminek nagyon örülök.

Startra váró lovasok

Május elsejével megkezdődnek a fogathajtók idei versenyei. Rákóczi Lajos, az érköbölküti Tulipán Sportegyesület elnöke azt szeretné, ha a hazai fogathajtás súlypontja áttevődne Bihar megyébe. Alább az idei fogathajtás programjairól is hírt adunk.

Ahogy kizöldül tavasszal a fű, minden évben megkezdődik a lovak és lovasok hazai és nemzetközi megmérettetése. Mióta lovat tenyésztenek és idomítanak, a mindenkor verseny a bírāja tenyésztésnek és teljesítménynek. Magyarhonban Széchenyi óta így van ez. Legfeljebb a versenyek száma és minősége változott koronként. Az egykori híres ménesek és versenyek jó része a kommunizmus évtizedei alatt visszaféledt, vagy teljesen eltűnt. Az egykori székelyhídi Stubenberg-ménés, valamint a bályoki tenyésztés is ma már csak emlék. Pedig az itt tenyésztett lovak sokszor szerepeltek a budapesti galopp élvonalában. Így hát a '90-es évektől szükségeltetett néhol a poraiból újjáteremtteni a lovassportok egyikét-másikat. Nincs ez másképp a fogatsportnál sem, amelyben Romániában „csak” az utóbbi 30 évben szerveznek versenyeket. A legfiatalabb lovas sportágként emlegetik a fogatsportot, ennek ellenére az eredmények országos szinten ebben a sportágban a legkimagaslóbbak. Persze a hírnév nem csak magasztal, de kötelez is, így hát ezzel a sportággal a legmagasabbak az elvárások. A téli hónapok a fogatépítés, kondíciómegőrzés, vagyis az építkezés hónapjai. Ezért is tekint mindenki nagy várakozással az évadnyitó versenyekre.

Az idei versenyek

A közelgő május 1-je két rangos versenynek is ad teret. Az egyik a háromcsillagos minősítéssel bíró mezőhegyesi verseny. Mezőhegyes a magyar lótenyésztés egyik fellegetvára, az egyik magyar lófajta, a nőniusz tenyésztési helye. Nem véletlen tehát, hogy a versenyre több, mint 70 fogat (250 ló) nevezett be eddig. Itt lesz az európai versenyzők elitje, hiszen a 2018-as év az építkezés éve. 2019-ben világbajnokságon a kettes fogatok részére, illetve Európa-bajnokság a négyes fogatok számára. A másik rangos verseny a Békés megyei Sarkadon szerveződik, szintén május 1-jén. Ide várják a regionális versenyzőket. A versenyeken nem csak lovasok és fogataik vesznek részt, hanem a nemzetközi lótenyésztő és versenyigazgatóság résztvevői is számot vetnek a „hozott anyaggal”. Hazai tájakon is egyre többen felismerik a lovassportok értékét és azt a vonzerőt, amit a települések számára ez a sport jelent. A 2017-es évtől a hazai lovas életképeletben is jelentős változások voltak. Országosan két polgármesteri hivatal is – Fugyivásárhely és a háromszéki falu, Sepsibodok – felismerte, hogy a bajnokság megszervezése föllendítheti a település sport, kulturális és gazdasági fejlődését és úgy döntött, hogy pályát épít és helyszínt ad az országos bajnokságnak. A román országos

bajnokság idén ötfordulós: a bodoki nyitóversenyt (május 17–20.) követi a bethleni (június 15–17.), a háromcsillagos nemzetközi verseny ismét Bodokon (július 5–8.), az utolsó a fugyivásárhelyi forduló (augusztus 9–12.) és végül a marosvásárhelyi döntő szeptember 20–23-án. Hatodik fordulóként megrendezik a Románia kupája nemzetközi versenyt is az egykori Cantacuzino-birtokon, a Prahova megyei Florești-n október első hétfőjén.

Helytállásra köteleznek a múltbeli sikerek

A tavalyi évet jól zárták a bihariak, Rákóczi Gergő megszerezte hetedik (!) nemzeti bajnoki címét, megőrizte helyét a világ legjobb tíz lovasa között. Babó Kálmán, az érköbölküti Tulipán versenyzője országos harmadik helyen végzett, és jól szerepelt Csorba Károly is, aki szintén Tulipán klub tagja. Ahhoz, hogy a tavalyi eredményeket megőrizzék, szorgos munka folyt egész télen a köbölküti fedett lovardában, illetve a kialakított sportpályán is. Nemcsak felkészítették a saját lovakat, hanem edzőtábort is szerveztek a Rákóczi-farmon, ahol a román országos bajnokság élvonalbeli versenyzőit képezték. Rákóczi Lajos, a Tulipán Sportegyesület elnöke lapunknak elmondta, szeretné, ha a román fogathajtás súlypontja áttevődne Bihar megyére és az ez irányú próbálkozások nem eredménytelenek. Talán a sportminisztérium országos és kihelyezett szerveinek nagyobb figyelemmel kellene kísérni ezt a sportot, hiszen annak dacára, hogy Bukarestben Rákóczi Gergőt tartják Románia legeredményesebb sportolójának, a Bihar Megyei Tanács által díjazott sportolók között sajnos egyetlen lovas sem szerepelt.

A hazai versenydény mellett Rákóczi Gergő ott lesz a mezőhegyesi versenyen, a szlovéniai Lipicán és egy-egy rangos hollandiai és németországi megmérettetésen. Különösen fontos felkészülési év ez Gergő számára, hiszen tizenöt lóval dolgozik folyamatosan, mivel 2019-ben ott lesz a kettesfogathajtó-világbajnokságon, valamint négyesfogatával az Európa-bajnokságon is. Ugyanakkor a Rom-Silvával aláírt szerződés alapján ő a hivatalos edzője a romániai méneseknek is. A Bihar megyei fogatosok is készülődnek az új évadra, számukra a sarkadi nyitóverseny az idei bemutatkozás színhelye. Az idáig beérkezett adatok szerint Bihar megyében nyolc térségi versenyt szerveznek. Az idén először a Tulipán Sportegyesület égisze alatt megszervezik a térség B kategóriás bajnokságát is. Ez ügyben elkészült az új versenyszabályzat és a rajthoz állók ennek tudatában küzdhetnek a győzelemért.

ÉR HANGJA

A székelyhídi karatésok – Józsi, Ádám és Fruzsina – Guba József edzővel (balra) és a versenyre őket elkísérő egyik szülővel Dabrowa Górniczában

BENCSICZ ÁDÁM

Légy hív mind halálig mindenkor

Id. Székely István nyugalmazott lelkipásztor verseinek kiadását tervezi

Id. Székely István kilencvenegy esztendő megért nyugalmazott protestáns lelkipásztor ajtaja és szíve tárva nyitva mindazok előtt, akik látogatába érkeznek hozzá egy kis múltidézésre, életbölcesség szerzésre. Asztala terítve van verseivel, melyeket épp rendezget, mikor benyitunk hozzá, s melyeket szívesen megoszt az élet mélységei, a költészet iránt érdeklődőkkel.

– István bácsi, mesélne nekünk kicsit a gyerekkoráról?

– 1927 júliusában születtem Magyarországon. Hármán voltunk testvérek, de felnőtté válásomig csak ketten nőttünk fel. Az első hét osztályt a szülőfalumban jártam ki. Ekkor látogatába érkezett hozzánk édesapám kisebbik testvére Budapestről, aki megkérte szüleimet, hogy engedjenek fel vele Pestre, hogy ott folytathassam tovább a tanulmányaim. Ez nem is igazán tért el édesapám akaratától, hisz ő tanítónak szánt engem. Gyula bátyám is látta bennem az eszet, tehetséget és örült, hogy szüleim jóvágásával „kiszedhetett a barázdából”.

A gimnáziumi éveim Pesten teltek, a Lónyai-gimnáziumban, melyet végig színjeles bizonyítvánnyal sikerül elvégezni. Tanárain, igazgatóm támogatnak, szeretnék, ha továbbtanulnék, de az élet egy időre másképp alakult, bevonultak a szovjetek.

– Merre sodorta tovább a sors a világháború végén?

– A gimnázium befejeztével hazakéreztem a húsvéti ünnepekre, amit az iskolaigazgatóság jóvá is hagyott. Otthon azonban nem várt fordulatok fogadnak. Édesapám frontszolgálatra hívták be és sajnos évekig nem tért haza, szovjet hadifogságba került. Az első hét évet a brianszki erdő egyik lágerében tölti, ahol a fakitermelő munkától annyira legyengül, hogy a második hetéves fogságból hazaengedték. Máramarosra került, hogy ott kicsit felerősödjön, mielőtt hazatérne. Itt azonban jó lelke, segítőkészsége miatt annyira megszerette az ápoló személyzetet, hogy újabb hét évig ott tartották maguknál.

Mikor hazakerültem, a vakációban tizenhét éves fiú voltam. A súlyos derék-beteg édesanyám és a szintén tizenhét esztendő nővérem egyedül maradt, édesapám bevonulása után. Férfi nélkül maradt a ház. Nem volt mit tenni, a családomnak szüksége volt rám, így hát nem mentem vissza Pestre, hanem beálltam gazdálkodni.

Egy év elteltével édesanyám egészségi állapota némi javulást mutatott. Magához szólított, és azt mondta, hogy most már valahogy felkel, és folytatja majd ő a gazdálkodást a nővéremmel. Eladja a szülői örökséget is Dobrán, hogy a család egy kis pénzre tegyen szert, amit az én továbbtanulásomra szánt, hogy meglegyen édesapám akaratára.

– Valóban beteljesedik az atyai akarat és tanító lesz önből?

– Igen, bár nagyon göröngyös az út odáig, de sikerült megszerezni a tanítói oklevelet. A helyi lelkész – aki anno Pestre kerülésemkor is ajánlólevelet írt nekem – segített, hogy beiratkozhassem egy tanítóképzőbe. Kolozsvárra vitt az első utam, ahonnan végül a szatmári fiúképzőbe kerültem. Ebbe a római katolikus fiúintézetbe isteni segédlettel sikerült bejutnom, hisz az igazgató, már az elején kikötötte, hogy csak abban az esetben vesz fel, ha nem telik be a létszám katolikus felekezetű fiúkkal. 1947-ben fejeztem be a képzőt, és öt évig szórványtanítóként dolgoztam Szamosdarán, ahol 1949 egy esős októberi napján megkaptam a sorkatonai behívót.

– Hogyan lesz szórványtanítóból református lelkipásztor?

– A kötelező katonai szolgálat befejeztével tovább tanítottam, de hiába szereltem le, folyamatosan behívogattak, hogy ilyen-olyan katonai szolgálatot, iskolát még végezzek el. Egy kedves gyerekkori barátom azt javasolta, hogy végezzem el a teológiát, és akkor végre megszabadulok, a folyamatos behívóktól. 1953 őszén, kemény háromnapos felvételi vizsga után, sikeresen, színjelessel bejutottam a kolozsvári teológiára, amit négy év után 1957-ben sikeresen el is végeztem. A tanulmányaim befejeztével Nagy Arday Aladár püspök szolgálatot ajánlott mindannyiunknak, amit én nem akartam elfogadni. Azt

Élete emlékiratainak tekintett verseiből olvas fel a nyugdíjas lelkész

mondtam, hogy én nem akarok segédlelkész lenni. Harminc évet betöltöttem, jegybe kívántam lépni a szerelmekkel, egy tanítónővel, későbbi feleségemmel. A püspök úr csak megértően bólogott, és jóváhagyta a jegyességet, de a segédlelkészi állás ügyét sem hagyta annyiban. Így először Szatmár megyébe Érszodoróra, majd a Bánságba, Szapárfalvára kerültem.

– Hogyan tud az ember a kommunista rezsim idején a hitében megmaradni?

– Számomra Szapárfalva volt a legfőbb próbatétel. Arday püspök úr, mikor kihelyezett a faluba, a következőkkel bízott: „Székely fiam, egy évet, ha fát vágnak a hátdon, is kibírsz valahogy!”

Ezzel az útravalóval érkeztem a faluba, ahol vallástalan, rettegésben élő, a kommunista rendszer által templomtól elvadított gyülekezet fogadott. A kezdetekben nagyon kevesen voltunk az istentiszteleteken, volt, hogy rajtam és a kántoron kívül alig néhányan jöttek csak a templomba. Az emberek nagyon féltek a rezsimtől, és a félelem, mint oly sokszor a történelem során, gyűlölködést szült. Volt olyan, hogy a saját fülemmel hallottam ehhez hasonló szitkokat a templomba vezető úton: „Most megy a pap a templomba, na, most kellene rágyújtani, hogy a híveivel együtt égjen el.”

Nehéz lelket, embert próbáló időszak volt ez, mégsem tudta a bizakodást, az Istenben vetett erős hitet

meggyengíteni a lelkemben. Egy év szolgálat után már hatvanan jöttek el úrvacsorát venni a templomba, ami hatalmas lelki elégtétel volt számomra. Mégsem volt jó itt nekem, elvagyódott innen a lelkem. Szapárfalva mellett van egy Igazfalva nevű kis település, ahol igaz barátokra találtam a helyi lelkészben. Az ő barátságára nyújtott vigasz, támaszt a nehéz időkben.

– Amilyen rögzös az út a tanulmányok elvégzéséhez, olyan rögzös utat jár be lelkészi pályája során...

– Valóban így volt, de az egy igaz Isten mindig mellettem állt, kézen fogott és vezetett a rögzös úton. Előbb Miszlai János, a volt magyargéresi lelkész – aki akkoriban már Nagyszalontán szolgált – vett pártfogásába. Levelet írt a püspöknek, hogy a Szapárfalván végzett kitűnő munkám megbecsülése jeléül maga mellé szeretne venni segédlelkésznek. Isten gondviselésének köszönhetően közelebb kerültem szülőhelyemhez, Magyarcsaholyba. Azután az igazfalvai jó barát, Higied István, aki időközben Székelyhídra került és Nagy Arday Aladár püspök halála után püspökhelyettesi funkciót kap, jár közben értem. Így kerültem Székelyhídra, ahol tizenöt esztendeig szolgáltam és amely második otthonomává vált. Innen átkerültem Zilahra, ahonnan tizenkét év szolgálat után nyugdíjba vonultam. Nyugalmaszámom után feleségem szülővárosában, Nagykárolyban telepedtünk le, ahonnan az ő halála után néhány évvel, pontosan öt esztendeje kerültem a fiam családjához Asszonyvásárra. A nyugdíjas évek nem jelentették a szolgálatától való visszavonulást.

Alkalmanként hirdetem az igét a fiam gyülekezetében, püspöki felkérésre pedig három éven át tovább szolgáltam Magyarcsaholyban. Aztán főtisztletű Tőkés László püspök úr felkért, hogy Nagykárolyban a kertvárosi gyülekezetet pásztoroljam. Isten kegyelméből még volt erőm szolgálni Őt, Szamosdobrán közel másfél évig hirdetem az evangélium üzenetét.

– A fiából is református lelkész lett. Az önök családjában voltak-e lelkészek az elődök között?

– Nem, az én családom egyszerű földműves, templomba járó emberekből állt. A hit, az ige olvasása már gyerekként belém ivódott, és én ezt a példát adtam tovább az én majdani családomban is. A fiam ezzel az útravalóval indítottam el az életben. Egyikük sajnos fiatalon, tragikus körülmények között hunyt el. Másik fiam, István, súlyos szívreumával küzdött, így nehéz fizikai munka elvégzését igénylő munkakört nem is választhatott magának. Szülői terelgetésünkkel lépett a lelkészi pályára, ami mint az elmúlt évek is igazolták, valóban a neki szánt út volt. Tavaly volt szolgálatának a harmincötödik évfordulója, és a hívei azt mondták neki, hogy azért kap új palástot, hogy a további harmincöt évet is itt, a faluban szolgálja, amíg csak fel tud mászni a szöszekre. Az én fiam erre viccesen azt felelte, hogy ha az letelik, ő akkor is csak itt marad majd. Valóban, ez nagyon szép visszaigazolása egy élet munkájának.

– Terítve van az asztala a verseivel, a költészet végigkísérte az életét. Elgondolkodott-e már azon, hogy esetleg kiadja őket egy kötetben?

– Tizenhárom esztendősen faragtam az első versem, és azután az életem, pályám minden állomását megörökítettem bennük. Tulajdonképpen a verseim, az életem emlékiratainak is tekinthetők. A fiam elkezdte összegyűjtögetni, rendszerezni őket. Nagy örömmel szolgálna, ha még megérhetném, hogy kiadásra kerüljenek. Egy kérés van csak, ha kötetben jelennek meg valaha ezek a versek, a belőlük bejövő hasznot szeretném, ha a családom az egyházra fordítaná majd.

– Van-e valamilyen mottó, igever, ami végigkísérte az élete során, ami jellemzi önt?

– Igen, a *Jelenések* könyvéből származik: „Légy hív mind halálig, és néked adom az életnek koronáját.” (Jel 2,10) Én a pályámat nem szükségéből, hanem elhivatottságból választottam. Ez a hivatástudat kísérte végig az utam, és ezt szeretném útravalóként továbbadni a következő generációknak is. Egyházunk jövője és a mi jövőnk is a következőben áll: „Komolyan venni hitünket, mint ember, mint magyar ember és legfőképp, mint lelkész hívó ember!”

V. B.